rozchod a pláč - jakub and sablatura

Cítím v sobě bolest a pláč
řídíš se jen podletebe
žádna utěcha mi nepomuže
než ta tvá slabost k tobě
žádam tvou lásku spět
tvůj kluk tě odmítl
vůbec máš chut dál žít
vítr fouká a ty pláčeš v samotě

svůdně tu cítíš bolest a hněv lásky
vůně tvých vlasů mi davají chut a sílu
žít dál stebou a ty to víš
hledám protebe lásku ze srdcete
cítím hněv a lásku k tobě
myslím na tebe čím dál víc
ale ty si to nemysliš

žádam slib od tebe a ne bolest
řídíš se podle sebe
jak ta malá díka od vedle
tvá žárlivost tě jednou dovede do hrobu
vůbec máš mně ráda
a ne jak toho psa od vedle

písen má zní v hlavě
tvá láska zní zas v srdce umně
vše co bylo mezi námi je minulost
každý večer smutně pláču a ptám s tě
proč jsi mně nechala a vzala sis jeho a ne mně
vůbec toho uz ani nelituji ani nechci otom mluvit

doplatila sis na to sama
on tě nechál jít dál tvou cestou
umně je sama bolest a tma
nevidím ani slunce ani lásku
slyším pláč a usměv vidím v očích
ty ses ptala mně , ale já tě odmitám

tvá žárlivost je ukonce
má láska teprve začíná
nechci tě slyšet ani vidět
nech mně žít já tě nechám jít dál
můj sen byl bít od tebe daleko
stebou můj život bal samý trápení

o tobě semi en zdá
jak stebou to končí
a dů svou cestou dál
nechci slyšet tvou lítost
ublízila si mi dost
už nechci slyšet tvou lítost
už toho mám akurát dost
nechci nechci to slyšet tu lítost tvou